

ΟΣΕΤΕΕ/ΣΤΥΕ

Προβληματική η κατάσταση της Ελληνικής Οικονομίας και της Αγοράς Εργασίας. Αναγκαία η Εθνική ΣΣΕ στον Τεχνικό Κλάδο.

Οι πολύ πρόσφατες αναλύσεις της ΓΣΕΕ και του Ινστιτούτου μας, αναδεικνύουν ότι στην ελληνική οικονομία συνεχίζονται να υφίστανται σοβαρές στρεβλώσεις, ενώ οι εργασιακές σχέσεις ελαστικοποιούνται ακόμη περισσότερο εις βάρος των εργαζομένων.

Η εικόνα επιβεβαιώνεται και στον τεχνικό κλάδο, όπου η απροθυμία των εργοδοτικών φορέων να συζητήσουν και να συναποφασίσουμε την υπογραφή νέας Εθνικής Κλαδικής Σύμβασης Εργασίας πιέζει τους μισθούς ακόμη και των διπλωματούχων μηχανικών στα 500 ευρώ. Και βέβαια παροικιώδης είναι η "αδιαφορία" (;) του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος για το ζήτημα.

Η ελληνική οικονομία μέχρι και το γ' τρίμηνο του 2017 εμφανίζει ενδείξεις εύθραυστης σταθεροποίησης σε χαμηλούς ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης χωρίς ενδογενή δυναμική. Το γεγονός αυτό θέτει την Ελλάδα σε μια δυναμική απόκλιση από τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης τα οποία για πρώτη φορά μετά την κρίση του 2007-2008 καταγράφουν ικανοποιητικούς ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης.

Η ελληνική οικονομία έχει πλέον εξέλθει από το καθεστώς υψηλών δημοσιονομικών ανισορροπιών, αλλά με μη βιώσιμο και μη διατηρήσιμο τρόπο. Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι από το 2014 καταγράφεται μια αλλαγή του μείγματος της δημοσιονομικής προσαρμογής με το μεγαλύτερο μέρος αυτής να προέρχεται πλέον από το σκέλος των εσόδων. Αξιοσημείωτο

Ανδρέας Στοιμενίδης

*Πρόεδρος ΟΣΕΤΕΕ/ΣΤΥΕ
Μέλος Αντιπροσωπείας ΤΕΕ*

είναι ότι την περίοδο 2014-2016 η βελτίωση των δημόσιων εσόδων στηρίχθηκε κατά κύριο λόγο στην αύξηση των έμμεσων φόρων. Σημειώνεται ότι το διάστημα Ιανουάριος-Δεκέμβριος 2017 οι έμμεσοι φόροι αντιστοιχούσαν στο 56,6% των φορολογικών εσόδων του κράτους, έναντι 54% το 2016.

Η χώρα εξακολουθεί να βρίσκεται σε καθεστώς μη διατηρήσιμης δημοσιονομικής προσαρμογής, δεδομένης της αβέβαιης δυναμικής της μεγέθυνσης και της πτώσης του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών.

Η κατανάλωση εξακολουθεί να αποτελεί τον βασικό προσδιοριστικό παράγοντα της εγχώριας οικονομικής δραστηριότητας.

Το γ' τρίμηνο του 2017 η κατανάλωση παρέμεινε στάσιμη, κυμαινόμενη όμως σε επίπεδο υψηλότερο του διαθέσιμου εισοδήματος. Η αρνητική διαφορά μεταξύ διαθέσιμου εισοδήματος

και κατανάλωσης, η οποία διατηρείται από το 2012 και ύστερα, οφείλεται τόσο στην εκτεταμένη φοροδιαφυγή όσο και στη χρήση συσσωρευμένων πόρων για τη χρηματοδότηση της κατανάλωσης. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με την επίτευξη υψηλών δημοσιονομικών στόχων, υποδυναμίζει τη δυναμική της κατανάλωσης και τη χρηματοοικονομική ευστάθεια των νοικοκυριών αλλά και του τραπεζικού συστήματος.

Με βάση τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, οι άνεργοι κατά το γ' τρίμηνο του 2017 ανήλθαν σε 970 χιλιάδες άτομα (20,2% του εργατικού δυναμικού), έναντι 1.092.589 ανέργων (22,6% του εργατικού δυναμικού) το αντίστοιχο τρίμηνο του προηγούμενου έτους.

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν μια τάση αποκλιμάκωσης της ανεργίας. Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι χρησιμοποιώντας εναλλακτικούς δείκτες για την ανεργία, οι οποίοι λαμβάνουν υπόψη τους την ύπαρξη της υποασυρότητας, των αποθαρρημένων ανέργων και του εν δυνάμει πρόσθετου εργατικού δυναμικού, το ποσοστό ανεργίας εμφανίζεται υψηλότερο κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες (27,5%) από το επίσημο ποσοστό ανεργίας. Το ποσοστό ανεργίας εμφανίζεται σημαντικά υψηλότερο στις γυναίκες και στους νέους ακόμα και σ' αυτούς με υψηλή ειδίκευση, καθώς και στις περιφέρειες της Βόρειας και της Δυτικής Ελλάδας, ενώ οι μακροχρόνια άνεργοι ξεπερνούν το 70% του συνόλου των ανέργων.

Η εξέλιξη των μισθών κατά το 2017 εμφανίζει σταθεροποίηση στα χαμηλά επίπεδα τα οποία έχουν διαμορφωθεί. Στον ιδιωτικό τομέα έχει αυξηθεί σημαντικά το ποσοστό των χαμηλόμισθων εργαζομένων με καθαρές μηνιαίες αποδοχές κάτω των 700 ευρώ, το οποίο ανέρχεται σε 37,4% το 2017 (από 13,1% το 2009), ενώ μειώνεται κατά 4 περίπου ποσοστιαίες μονάδες το ποσοστό για αποδοχές μεταξύ 700-899 ευρώ (23,5% το 2017 από 27,3% το 2009).

Παράλληλα, έχει μειωθεί δραστικά, κατά το ήμισυ περίπου, το ποσοστό των εργαζομένων με καθαρές μηνιαίες αποδοχές μεταξύ 900-1.300 ευρώ, το οποίο ανέρχεται σε 16,8% το 2017 (από 35,7% το 2009). Όσον αφορά τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΣΣΕ), το 2017 οι εθνικές ή τοπικές κλαδικές ΣΣΕ εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά αληγάρητες, ενώ για όγδοη χρονιά οι επιχειρησιακές ΣΣΕ

υπερτερούν συντριπτικά. Με βάση τα στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας το 2017 υπογράφηκαν μόνο 15 κλαδικές /ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις, δηλαδή στα ίδια περίπου επίπεδα με τα προηγούμενα έτη. Αντίθετα, ο αριθμός των επιχειρησιακών ΣΣΕ ανέρχεται σε 244, αντιπροσωπεύοντας το 92% του συνόλου των ΣΣΕ.

Την ίδια στιγμή οι προσλήψεις με πλήρη απασχόληση υποχωρούν σταθερά, αφού μειώνεται η ποσοστιαία αναλογία τους από 79% το 2009 σε 45% το 2017, ενώ η ποσοστιαία αναλογία των νέων προσλήψεων με ευέλικτες μορφές απασχόλησης υπερδιπλασιάζεται. Ενώ το 2009 οι προσλήψεις με ευέλικτες μορφές εργασίας αντιστοιχούσαν στο 21% του συνόλου των προσλήψεων, το 2017 αντιστοιχούν στο 54,9%.

Η περίοδος 2009-2016 συνοδεύτηκε από ιδιαίτερα αρνητικές κοινωνικές επιπτώσεις, όπως εκφράζονται

από τους σχετικούς δείκτες φτώχειας και ανισότητας. Η εξέλιξη των εν λόγω δεικτών εμφανίζεται να ακολουθεί την υφεσιακή δυναμική που προέκυψε στην ελληνική οικονομία κατά την περίοδο εφαρμογής των πολιτικών λιτότητας, καθώς οι αρνητικές τους επιδόσεις προσεγγίζουν το μέγιστο επίπεδο κατά την περίοδο 2013-2014, για να σταθεροποιηθούν τα επόμενα χρόνια.

Οι εργαζόμενοι θεωρούμε ότι οι κοινωνικοί εταίροι του κλάδου μας, μέσα σε ένα περιβάλλον διαλόγου και κατανόησης οφείλουμε να υψώσουμε ένα δίκτυο προστασίας για τους συντελεστές του τεχνικού έργου στη χώρα μας και να προχωρήσουμε στη σύναψη νέας Εθνικής Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Ας το κάνουμε.